

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Ion Guzun

Iurie Diaconu

judecând în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de avocații Corina Movilă și Aliona Rusnac în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iunie 2017, pe cauza penală în privința lui

Russu Ghenadii xxxx, a.n. xxxx,
originar din s. xxxx, mun. xxxx, locuitor al s.
xxxx, r-nul xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

- instanța de fond: 21.12.2015 - 28.11.2016;

- instanța de apel: 13.01.2017 - 21.06.2017;

- instanța de recurs: 08.09.2017 - 24.10.2017,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Sîngerei din 28 noiembrie 2016, Russu Ghenadii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 28 septembrie 2015, aproximativ la ora 21.40, Russu Ghenadii fiind în stare de ebrietate alcoolică, în stradă, în apropierea gospodăriei sale din sat. xxxx, r-nul xxxx, în urma unei cerți ca rezultat a unei relații ostile apărute spontan, a mers în gospodăria sa de unde a luat un cuțit de bucătărie și revenind la locul faptei, i-a aplicat lui Cărăuș Vasili două lovituri cu cuțitul, dintre care una în regiune anterioară a hemitoracelui drept și una în coapsa stîngă, după care a părăsit locul faptei și s-a retras la el în gospodărie.

2.1. De către organul de urmărire penală acțiunile lui Russu Ghenadii au fost încadrate în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Russu Ghenadii să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin.(2) Cod penal la 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, invocând că, probele acuzării demonstrează tentativa de omor cu premeditare și nu cauzarea vătămarilor intenționate ale integrității corporale sau ale sănătății.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iunie 2017, a fost admis apelul declarat, casată sentința instanței de fond, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care, Russu Ghenadii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal la 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Instanța de apel în urma examinării probelor prezentate de partea acuzării, a ajuns la concluzia că, la 28 septembrie 2015, aproximativ la ora 21.40, Russu Ghenadii fiind în stare de ebrietate alcoolică, în stradă, în apropierea gospodăriei sale din sat. xxxx, r-nul xxxx, în urma unei certii ca rezultat a unei relații ostile apărute spontan, acționând premeditat, cu scopul omorului intenționat, a mers în gospodăria sa, urmărind scopul de omor, de unde a luat un cuțit de bucătărie și revenind la locul faptei, i-a aplicat lui Cărăuș Vasilii două lovituri cu cuțitul în corp, dintre care una în regiune anterioară a hemitoracelui drept și una în coapsa stângă, după care a părăsit locul faptei și s-a retras la el în gospodărie, în rezultat conform raportului de expertiză medico-legală nr.220 „D” din 14.10.2015, lui Cărăuș Vasilii i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, sub formă de plagă în regiunea anterioară a hemitoracelui drept, penetrantă în cavitatea pleurală dreaptă cu hemoragie 600 ml, plagă pe coapsa stângă.

Necătând la faptul, că Russu Ghenadii nu recunoaște vina în cele incriminate de organul de urmărire penală, vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate este confirmată prin declarațiile părții vătămate, a martorilor Bologan Constantin, Cărăuș Andrei, Onisim Ruslan, Onisim Margareta și Dreglea Alexandru.

Instanța de apel stabilind circumstanțele cauzei, nu a acceptat poziția instanței de fond privind încadrarea juridică a faptei infracționale, deoarece totalitatea de probe acumulate de organul de urmărire penală în coroborare cu circumstanțele recunoscute de inculpat, confirm anume comiterea unei infracțiuni de tentative de omor intenționat, săvârșit cu premeditare prevăzută la art.27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal și nu de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață și prevăzută la art.151 alin. (1) Cod penal.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a ținut să menționeze despre raportul privind recepționarea apelului telefonic (f.d.12-13), din care este cert faptul, că informația despre acțiunile comise de inculpat fost furnizată de Onisim Margareta și nu de Russu Ghenadii. Nu poate fi acceptată poziția ultimului privind dorința de a-l speria

și nu de a-l omorî pe partea vătămată în situația în care acesta conștientizând despre aplicarea a două lovituri cu cuțitul din care una în loc vital, s-a retras în gospodărie fără a informa poliția sau instituția medicală.

În situația dată, instanța de apel a considerat că nu poate fi pe aceeași poziție cu prima instanță, deoarece acțiunile îndreptate spre a săvârși omorul lui Cărauș Vasile nu și-au produs efectul anume în legătură cu intervenirea unor persoane și anume Onesim Margareta, care a apelat la poliție și salvare.

Instanța de apel, în acest sens a indicat, că nu este neapărată intervenția unor acțiuni din exterior asupra acțiunilor comise de inculpat, pentru a califica aceste acțiuni drept o infracțiune de tentativă de omor, pentru a nu se produce efectele omorului, deoarece acordarea unui ajutor sau informarea imediată a instituțiilor medicale, la fel urmează a fi apreciată drept o circumstanță care a curmat producerea efectelor dorite de inculpat contrar dorinței acestuia. Simplul fapt, că Russu Ghenadii după aplicarea loviturilor nu s-a eschivat de la locul faptei nu poate fi apreciată drept lipsă a unei intenții în comiterea omorului în situația în care acesta acționează intenționat și cu premeditare anume pentru a lipsi de viață victima.

La fel, în susținerea acestei concluzii instanța de apel a menționat și despre procesul-verbal nr.315 din 28.09.2015 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei (f.d.25-26), care la fel justifică cinismul și scopul lipșirii de viață a lui Cărauș Vasile pentru comportamentul acestuia și raportul de expertiză medico legală nr.220D din 08.10.2015 (f.d.37), prin care se confirmă locul aplicării loviturilor și gradul de calificare a vătămarilor corporale și totodată, s-a ținut cont și de procesul-verbal de examinare a obiectului cu planșa fotografică din 20.10.2015 (f.d.48-51), care confirmă obiectul nemijlocit folosit la comiterea infracțiunii.

Referitor la caracterul agravant cum este omorul săvârșit cu premeditare, instanța de apel a considerat-o ca fiind corectă, deoarece Russu Ghenadii la comiterea acestei acțiuni a acționat calm și cu o pregătire bine gândită după acțiunile comise de Cărauș Vasile, dispunând de un interval de timp în care s-a deplasat spre gospodărie, unde știind despre locul aflării cuțitului, s-a întors și a aplicat două lovituri din care o lovitură fiind aplicată în organ vital a corpului.

Constatând ca fiind dovedită vinovăția inculpatului pe capătul de învinuire reținut în prezenta decizie, Colegiul la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 Cod penal, ce ține de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, urmărind scopul corectării celui vinovat, întru prevenirea continuării activității criminale, atât de către el, cât și de alte persoane.

La fel, s-a ținut cont și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, stipulate la art. 75 și art. 81 alin.(3) Cod penal, cum sunt: gravitatea faptelor imputate, care face parte din categoria infracțiunilor excepțional de grave, caracterul lor prejudiciabil și pericolul pentru societate, personalitatea inculpatului, precum și de

circumstanțele cauzei. La stabilirea termenului pedepsei, instanța de judecată a luat în considerație și personalitatea inculpatului, circumstanțele cauzei, poziția părții vătămate și comportamentul inculpatului fiind posibil aplicării pedepsei la limita minimă.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Corina Movilă în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului indică că, instanța de apel a dat o încadrare juridică greșită faptelor inculpatului, deoarece în ședința de judecată atât inculpatul, cât și partea vătămată și martorii au confirmat că Russu Ghenadii nu ar fi acționat premeditat și cu scop de a-l omorî pe Cărăuș Vasile, iar loviturile aplicate au fost cu scop de a-l speria pe ultimul.

5.1. Recurs ordinar asupra deciziei a depus și avocatul Aliona Rusnac în numele inculpatului, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului indică că, instanța de apel nu a luat în considerație motivele apărării și nu a apreciat la justa valoare probele pe cauză care sunt suficiente, directe și utile și care în ansamblu confirmă că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, pe când concluzia instanței de fond este una corectă și întemeiată.

6. Asupra recursurilor declarate procurorul a depus referință, prin care s-a expus pentru respingerea acestora, ca fiind neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

7. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la

faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit reține că recursurile sunt depuse de avocați în favoarea inculpatului și ca temei de drept s-a invocat pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume, *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită* și reieșind din faptul că, ambii recurenți au invocat aceleași motive, instanța de recurs se va expune concomitent asupra recursurilor.

Lecturând textele recursurilor ordinare, Colegiul remarcă că, recurenții indică eroarea prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt au invocat dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, probe care în viziunea lor confirmă vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul lărgit precizează că, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs menționează că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar soluția acesteia se întemeiază pe o bună motivare și corect a casat sentința instanței de fond, ajungând la concluzia că, într-adevăr fapta încriminată lui Russu Ghenadie întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului.

Colegiul lărgit susține poziția instanței de apel, precum că totalitatea de probe acumulate de organul de urmărire penală în coroborare cu circumstanțele recunoscute de inculpat, confirmă comiterea unei infracțiuni de tentativă de omor intenționat.

Mai mult ca atât, reieșind din circumstanțele cauzei și anume, intensitatea loviturilor aplicate de Russu Ghenadii, obiectul folosit de el și localizarea acestor lovituri, instanța de apel corect a considerat că învinuirea adusă acestuia este întemeiată și chiar dacă, partea vătămată Cărăuș Vasili a rămas în viață, deoarece a intervenit Onesim Margareta care a aplecat la poliție, nu exclude intenția inculpatului de a comite omorul.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurenți în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

În aceiași ordine de idei, Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se încadrează în cadrul juridice în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a) Cod penal, potrivit căreia Russu Ghenadii a fost recunoscut vinovat și condamnat.

Rezumând aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel, care a examinat prezenta cauza penală fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, iar în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, faptelor comise de inculpat li s-au dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel a respectat exigențele prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală și a judecat conform legii cauza penală în privința lui Russu Ghenadii, în fapt și în drept.

În acest context, Colegiul concluzionează că argumentele invocate în recursurile ordinare sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil concluzia de respingere a acestora, ca inadmisibile, cu menținerea deciziei instanței de apel.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de avocații Corina Movilă și Aliona Rusnac în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 iunie 2017, în cauza penală în privința lui Russu Ghenadii, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun